

достойство. И между язичнициятъ ся намѣрвахѫ че-
ловѣци врѣдни като Саула, а бѣше много мѫжно да
се убѣдѣтъ, та да пріемиѣтъ коронѫтѫ. Їединъ царь
ие человѣкъ натоваренъ за благополучието на народа,
комуто той дѣлгуга да жъртува сичкытъ си на-
клонности и сичкытъ веселбы. Їединъ добръ царь
нетрѣбва нишо друго отъ туй да прави; той ие още
повече злочестъ, ако не бы правилъ сичкытъ добрины,
които бы пожелалъ да прави, и бы пропущалъ да ся
правята често много злини въ неговото име. Продъл-
жете, Вѣлкано.

ВѢЛКАНА.

Саулъ царува до десетъ години мирно; но синъ
му Йонатанъ като нападна Филистимянытъ, тѣ съ-
брахѫ юдиѣ безчисленнѣ войскѣ противъ Израйл-
тянытъ. Най-голѣмото число, уплашено, ся скры,
а другитъ ся съединихѫ съ Саула. Но, Самуилъ
бѣше казаль на Саула: „Вый ще мя чекате за да
принесемъ жъртвѫ Богу.“ Саулъ чека седамъ дни;
но като видѣ, че Самуилъ не дойдѣ, и че войниците
му ся разбѣгваха, принесе самъ жъртвѫтѫ. Той като
токо ѿ бѣше свѣршилъ, Самуилъ достигна и каза
Саулу: „Ако бѣхте били послушали туй, що ви бѣше
заповѣдалъ Богъ чрѣзъ мойтѣ уста, царската корона
щеше да остане на дѣцата ви; но като не послушахте
Богъ ви изхвърга, и избрѣ другъ царь споредъ во-
лѧтѫ си.“ Тѣзи думы наскърбихѫ Саула, който ся
готвеше между туй-да удари Филистимянытъ.

ГРОЗДАНА.

Но, пріятелко драга, Саулъ причека Самуила до
седамъ дни; той имаше пълно право да принесе жърт-